

ДРАМАТИЧЕН ТЕАТЪР

САВА ОГНЯНОВ

РУСЕ

НАДЕЖДА ДРАГОВА

ПЪРВАН СТЕФАНОВ

МЕЧТАТЕЛ БЕЗУМЕН...

документална пиеса в две части

постановка на гост-режисьора
проф. АНАСТАС МИХАИЛОВ

гост-режисьор
БОГДАН КРАСИНСКИ

сценография на гост-художника
доц. ГЕОРГИ ИВАНОВ

музика
РУМЯНА СТАНЧЕВА

премиера на 11 октомври, четвъртък, от 19 часа
в операта,

сезон 1973—74

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"- Русе

120000888933

490296

НАДЕЖДА ДРАГОВА

е автор на няколко книги, между които „Климент Охридски“, „Книга за Паисий“, Има редица изследвания върху старата и възрожденската литература.

ПЪРВАН СТЕФАНОВ

е издал няколко стихосбирки — „Пътуване към усмивката“, „Циганско лято“, „Арматура за барабани“ и други.

Двамата в съавторство са написали следните пиеси: „Има бог Перун“ („Еретици“), „Свободна валенция“, „Между два изстрела“, „Мечтател безумен“, „На война, като на война“, „Столичани“, „Женски години“.

Въпреки своя подчертано документален характер, въпреки близкото придържане на авторите към действителните събития около Съединението, необходимата художествена интерпретация на фактите е предизвикала и едно по-свободно третиране на собствените имена на героите. Те са леко изменени едновременно за да обозначат историческата личност и да не я заангажират с всички авторски тълкувания, давайки по-голяма свобода на зрителското възприятие и асоциации. Естествено зад Войводата съзираме крупната фигура на Народния войвода Георги Раковски, а в бай Бранислав — неговия дългогодишен и предан съратник Георги Велешки. Не долавяме ли у Бръчков народния поет, тогава още младеж, Иван Вазов, у Стоян Чобана — Захари Стоянов, у Вълчо войвода — Илю войвода. Касабата притежава основните черти на Иван Касабов, секретарят на Раковски. А в образа на генерал-губернатора са събрани взаимно допълващи се и сходни черти на други двама котленци — княз Алеко Богориди и Гаврил Кръстевич. Една група герои присъствуват с точните си имена — Чардафон, капитан Райчо, началникът на пощата Тодоров, а други като директора на източно-румелийската милиция фон Дригалски, са леко видоизменени.

Действащи лица

ВОЙВОДАТА	ВАСИЛ ПОПИЛИЕВ заслужил артист
БРАНИСЛАВ	ЯНКО ЧЕРНЕВ
ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОРЪТ	АНДРЕЙ МЕДНИКАРОВ
ТОДОРОВ	КЛИМЕНТ МИХАЙЛОВ
БРЪЧКОВ	ГЕОРГИ СТЕФАНОВ
СТОЯН ЧОБАНА	ТРАЙКО НАЧЕВ
ЧАРДАФОН	ГЕРАСИМ ПАВЛОВ
ВЪЛЮ ВОЙВОДА	ВИКТОР ДАНЧЕНКО
ФОН ДРАГАЛСКИ	НИКОЛАЙ АНГЕЛОВ
КАСАБАТА	НИКОЛАЙ КАЛЧЕВ
АЛЕКСАНДРИДИ	РАШКО МЛАДЕНОВ
КНЯЗ МИХАИЛ	ГЕОРГИ РАДОМИРОВ
ВЕХТОШАРЯТ	МИНКО МИНКОВ
ФИШЕКАДЖИЯТА	ДИМИТЪР ИОРДАНОВ
ДОМНУ ВОЛДЕМАР	БОЖИДАР МАНЕВ
ИТАЛИАНЕЦА	КОСТА ДИМОВ
УЧИТЕЛКАТА ПО МУЗИКА	АНТОАНЕТА КРЪСТЕВА
КАПИТАН РАЙЧО	ВАСИЛ АНТОВ
МАЙКА	ЕЛЕНА СТЕФАНОВА заслужила артистка
АДЮТАНТЪТ	ТЕНКО КУНЕВ
ЧИНОВНИЦИ	СИМЕОН ГАНЕВ
	НИКОЛАЙ КАЛЧЕВ
	ГЕОРГИ РАДОМИРОВ
СЕЛЯНИ	КОСТА ДИМОВ
	МИНКО МИНКОВ
ПРИСТАВЪТ	ВЕСЕЛИН РАЛЕВ
МАЙКИ	ЕВА ГАНЕВА
	РЕНЕ БЕЛОГУШЕВА
	ЕЛЕНА ДАНЧЕНКО

В масовите сцени участвува целият творчески състав
на театъра.

ВРЕМЕ НА ДЕЙСТВИЕТО — ПЛОВДИВ, 1885 г.

Плесата е документална. Всичко което се „случва“ в нея, наистина се е случило. Защото никаква художествена измислица не може да ни даде по-вярна представа за „безумието“ на титана на нашето Възраждане от няколкото автентични странички из неговото легендарно битие. Вазовата ни представа от читанките, че това е „мечтател безумен“, е събуждала през различните възрасти различна реакция — от инстинктивната съпротива до удивление то. И само документалното опознаване на живота и делото на великия българин може да ни сроди с тази Вазова представа, да ни даде възможност да проникнем в цялата необичайност и огромност на това измерение.

Раковски пръв повярва в неограничените революционни възможности на народа ни, „учреди“ въоръжените му сили — армията му — и го поведе на освободителна война с петвековния поробител.

Той най-напред — вече с държавническо съзнание — утъпка първите пътеки на братското единение между балканските народи за обща борба срещу тираните. Но тъй като това единение трябваше да го създава между революционно-демократичното „началство“ на един народ, от една страна, и княжеските и кралските дворове на някои други народи — тези му усилия тогава не можаха да дадат желаните плодове. Остана обаче семето за по-благоприятни политически сезони.

Той пръв „легитимира“ пред света самочувствието на нашия народ, изяви на висок глас неговото право на достойно място сред другите народи.

Той остави за поколенията велик завет: идеалите не могат да се осъществят половинчато. Няма полусвобода, полудостойнство, полуотдайност! Пред олтара на отечеството и пред своята съвест той не направи нито един компромис. Неговият съгражданин и съученик Гавраля-паша беше добър ученик, после стана добър висш сановник на турската империя и завърши кариерата си като добър българин — като генерал-губернатор на Източна Румелия. Раковски не получи приживе нито едно служебно отличие — освен няколко смъртни присъди, бедността, болестите... и преклонението на потомците. Едно родно място, една ученическа скамейка — два житейски пътя в противоположни посоки, които днес се срещат отново в нашето съзнание, в нашите размисли и преценки за миналото и за себе си.

Авторите

Заседанието на Българския Централен Таен Революционен комитет (държано в с. Дермен-дере на 25 юлий 1885 г.) в което се планира вече преврат за съединението на двете Българи и се написа прокламацията.

Кап. Паница — Ив. Стоянович — Захари Стоянов — Ив. П. Андонов — Д. Ризов.

ЕХОТО НА СЪЕДИНЕНИЕТО В РУСЕ
по страниците на „Славянин“ — политико-литературен вестник,
Русчук, 1885 г. Редактор-издател: Тодор Х. Станчов.

Русчук, 12 септемврий 1885, бр. 14, г. VII.

ТЕЛЕГРАММИ

София, 8 Септем. 1885.

Княза стъпва в Румелия. Съединението извършено вече фактично. Всъду готови с пожертвувания и доброволци да спомогнат на святото дело...

Пловдив, 8 септем. 1885.

Майор Райчо днес умря вследствие нанесената нему тежка рана с леворвер от пощенския тук началник Тодорова. По-ледний биде разкъсан на части от народа.

Руссе, 9 септември 1885 год.

Денят 6 Септември 1885 год. трябва да остане записан с златни букви в народната ни история. В този именно ден Тракийските патриоти сваляха деспотите от властта и прогласиха съединението на Тракия с Българското свободно княжество.

Известieto за прогласеното съединение се разнесе като молния от единия до другия край на отечеството ни; то се посрещна с такъв ентузиазъм, когото човеческото перо не е в състояние да опише. Нощта се обърна минути в ден; сичко живо се събуди. Черковните камбани зазвъниха, музики, цигулки, гайди засвириха, душевни веселби се почнаха; всеки засмян и обриван викаше напред!

Че Турция няма да ни остави спокойно да се разпоредим с наченатото дело, върху това трябва да се съмняваме; да очакваме сами да ни дадат онова, което ни принадлежеше и то не можеше да се предполага; ето защо рано или късно, ние сами трябваше да почнем това трудно дело, с пълно уверение обаче, че нашата Освободителка е с нас и за нашето право. Ний не можем и няма да разчитаме на друга помощ, освен на братската Россия, която ни избави от робството, която ни създаде малката сила, с която се днес гордеем и която покровителствува нашата независимост.

В града ни се съставил особен комитет от Опълченското и Македонското дружества с 6 души граждани, който ще събира помощи и доброволци за Тракия. Македонското дружество отпуснало 2.000 лева за делото. Една чета от 60 души вече била готова и скоро щяла да се отправи за Казанлък... Ний поздравяваме Русенския комитет с добрите му разпоредения.

Русчук, 12 Септември 1885, бр. 15. г. VII.

Испращаннето на първата чета от Руссе стана твърде тържествено. На чело вървеше музиката, след нея три знамена и юнаците облечени и накичени с цветя. Като влязоха сичките в парахода, запяха и окр. управител г. Марков им каза няколко пазидателни думи, когото от възхищение вдигаха на ръце. Множество народ се беше натрупал край Дунава, да испрати решителните юнаци, а комитета ги изпрати до станцията.

представлението се води от
Д Е Н К А П О П И Л И Е В А

текста следи
Е Ф Р О С И Н А Г Р И Г О Р О В А

Снимката на заседанието в Дермен-дере ни е предоставена от Държавен архив — Русе, а материалите от в-к „Славянин“ — от др. Виткова, завеждащ отд. Краезнание при Окръжна библиотека — Русе.

Редакция и уредба на програмата
В А С И Л Е Н В А С Е В

